

Mien èige taol

Overaasuls is mien taoltje
waor ik grôts op goi
Ut klinkt toch heel wa bèèter,
dan dè uut Ballegoy

Of motte dè van die Heumense heurre
Dè's toch om oe stiekum te bescheure
En dan ut taoltje van die Nèèraaselse kliek
Die kenne nie ins zègge unnen diek

Nee die praote van unnen dijk
Van Vad en Moed en ok nog slijk.
Nee, Ons taoltje daor is niks mee an de hand.
As ge goed luustert, klinkt ut zelfs charmant.

Mar ègeluk is ut nie goed as ge zo dinkt
Want dan gaode mèène dèt oew èige stront nie stinkt.
En dèt weete we wel bèèter zulle we mar zègge
Dè hoof ik verder nie uut te lègge

Mar ieder die zien dialect durft te sprèèke in ut openbaor
En al viende alle àànder, dè misschien raor
Is vur mien inne echte parmantige vrouw of vent
Umdèt ie, zien geboortetaol nie verloochent, en nog kent.

Ge blijft toch inne boer as ge âânders durft te zien
Mar dè gèft niks motte mar dinke, dè duut gin pien
Want ik wil mi iedereen wèdde
Gek worre kunde nie zo,
daor motte anleg vur hèbbe.

Theo Dinnissen